

Jeg mener, at vi have fuldkommen opfyldt, hvad der med al Billighed kan forlanges af danske Rigsdagsmænd, naar vi gjøre saadanne Tilbud til Regjeringen, at vi overlade det aldeles i dens Magt at handle overeensstemmende med Tractaten selv, og jeg mener, at det er en Sag, som i sig selv er soleklar, at naar der oprettes en Contract, om det saa kun er mellem Mand og Mand, og man vil holde Contracten, saa skal man rette sig efter hvad der skrevet staaer, og ikke efter hvad der ikke staaer skrevet, og dersom det gaaer saaledes med enhver Forpligtelse, der er indgaaet, da gjaelder jo aabenbart ogsaa det samme om Contracter, der ere oprettede mellem Regjeringer indbyrdes, at de skulle fuldbyrdes efter hvad der er optaget i dem, og ikke efter hvad der ikke er optaget i dem, og da det nu er ganske klart, at der ikke i Londontractaten af 8de Mai 1852 er optaget det Allermindste, som handler om, at Arvesølgen efter Kongeloven skulle ophæves, da der ikke staaer det Allermindste derom, saa ere vi vel ogsaa i vor gode Ret, naar vi ikke paa nogen Maade ville tilstede, at det, der ikke staaer i Tractaten, skulle overdrages Ministeriet at udføre som om det stod der; jeg har troet, at det var nødvendigt, at ogsaa det blev klarligen fremhævet under Sagens Behandling, førend vi kom til Afstemning. Naar den høitærede Premierminister, der ogsaa i dette Dieblik har erklæret, at der foreligger 2 forskjellige Sager, at den ene er Antagelsen af Kronens Overdragelse til Hs. Høihed Prinds Christian af Glücksborg, og at den anden er Arvelovens Ophævelse, og naar han udtrykkelig har sagt, at Arvelovens Ophævelse skulle afhænge af, om det maatte ansees for at være det Nyttigste og Gavnligste for Fædrelandet, naar han saaledes har erklæret sig, da maa det ogsaa være klart for Rigsdagen, mener jeg, at det er det, vi skulle afgjøre, hver med sig selv og med hverandre indbyrdes, om vi virkelig kunne ansee det for nyttigt og gavnligt for Fædrelandet, at Arvesølgen efter Kongeloven skulle ophæves i et Dieblik, da der ikke er noget Menneſte, som kan bevise, at den nu gjør eller kan gjøre Skade i en nærmere Fremtid, og om det ikke skulle være forstandigt, at danske Mænd da op-

satte Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge, indtil der engang i Tidens Løb, som vi ikke kunne vide, hvad den kunde føre med sig, kom saadanne Omstændigheder, som gjorde det tilraadeligt for Konge og Rigsdag at ophæve den, og naar det ogsaa er fremhævet her i Salen under den anden Behandling, at det var ret i Danmarks Interesse, at Kongeloven skulle ophæves, saa mener jeg, at det maa være klart for os alle, at naar Kongelovens Arvesølge ikke nu kan gjøre nogen Skade, saa maa det aabenbart være i Andres Interesse, at den skal ophæves, og naar vi ville spørge om, til hvis Fordeel det skulle være, da mener jeg, det er aldeles klart, at det ikke kan være til Fordeel for andre end Holsteen Gottorperne, som staae med deres Arvefordringer, og det skulle da være meget besynderligt, om danske Mænd nu skulle være tilbøielige til at gaae ind paa noget, som vi ikke kunne vine har mindste Nytte og Gavn for andre end dem, som aabenbart fra den første Dag Kongelovens Arvesølge blev vedtaget, og indtil denne Dag have været Modstandere af denne Arvesølge-Ordning, for dem, som staae med saadanne Fordringer, som engang kunne have store Betænkkeligheder for Danmark, hvormod det dog er ganske klart, at naar vi beholde Arvesølgen, som vi nu have den og som den er bestemt i Kongeloven, saa have vi altid noget at stille op imod de Fordringer, der engang i Tiden kunne komme til at gjøre sig gjældende og kunne træde frem under Omstændigheder, som vi ikke kunne beregne, men som kunne faae en overordentlig Indflydelse paa de Dage, hvor de ville gjøre sig gjældende. Jeg troer derfor, at vi ere i vor gode Ret, naar vi blive staaende ved det Endringsforslag, som er stillet under Nr. 2, og jeg troer ogsaa, at dersom Rigsdagen kunde forene sig derom, vilde vel den kongelige Regjering ogsaa være tilbøielig til at gaae ind derpaa, thi det skulle dog være meget besynderligt, om Hs. Majestæts Ministre vilde paatage sig det Ansvar at tilbagevise et saadant Tilbud fra den danske Rigsdag, at gjøre det vanskeligt, som var saare let for dem, at overføre Thronfølgen til Prinds Christian af Glücksborg — vilde paatage sig et saadant Ansvar blot for at holde paa en